

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 sierpnia 2015 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód (...)w K. pozwem z dnia 14 stycznia 2014 roku zażądał zasądzenia od pozwanego R. P. na swoją rzecz kwoty 1.304,74 złotych z odsetkami ustawowymi oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podał, że w toku świadczenia usług pozwany nie zapłacił na rzecz wierzyciela kwoty dochodzonej pozwem, na którą składają się wynagrodzenie za świadczenie usług telekomunikacyjnych wskazanych w trzech fakturach oraz kara umowna za przedterminowe rozwiązanie umowy.

Nakazem zapłaty z dnia 4 marca 2014 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.304,74 złotych wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, co doprowadziło do utraty mocy przez ten nakaz zapłaty. W sprzeciwie podniósł zarzut nieistnienia wierzytelności dochłódzonych pozwem oraz ich przedawnienia.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14 lutego 2009 roku pozwany R. P. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 18 miesięcy. Dotyczyła ona numeru końcowego abonenta (...). Dnia 29 stycznia 2010 roku strony tej umowy zawarły także umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 12 miesięcy z numerem końcowym abonenta (...). Dnia 27 czerwca 2010 roku strony tej umowy zawarły także umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy z numerem końcowym abonenta (...).W regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych strony ustaliły, że w przypadku umowy zawartej na czas określony, której zawarcie wiązało się z przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który umowa została zawarta w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej abonentowi.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowy, k. 64, 71, 74, 77;
- regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, k. 65-68, 72-73;
- oferta promocyjna, k. 69-70, 75-76, 77-84;

Dnia 22 lutego 2011 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanego w wysokości 220,41 złotych z tytułu abonamentu oraz usług telekomunikacyjnych w okresie od 20 stycznia 2011 roku do dnia 19 lutego 2011 roku. Dług miał być płatny do 8 marca 2011 roku. Dnia 22 marca 2011 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanego w wysokości 189,65 złotych z tytułu abonamentu oraz usług telekomunikacyjnych w okresie od 20 lutego 2011 roku do dnia 19 marca 2011 roku. Dług miał być płatny do 5 kwietnia 2011 roku. Dnia 22 kwietnia 2011 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT nr (...), w której stwierdził

zobowiązanie pozwanego w wysokości 193,49 złotych z tytułu abonamentu oraz usług telekomunikacyjnych w okresie od 20 marca 2011 roku do dnia 19 kwietnia 2011 roku. Dług miał być płatny do 6 maja 2011 roku.

Dnia 7 października 2011 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła notę obciążeniową nr (...), w której stwierdził zobowiązanie pozwanego w wysokości 395,22 złotych z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy dla numeru końcowego abonenta (...), wymagalne dnia 21 października 2011 roku.

Dowód:

- faktury VAT, k. 85-93;
- nota obciążeniowa, k. 94;

Dnia 28 marca 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, mocą której przeniósł na powoda wskazane wyżej wierzytelności.

Dowód:

- umowa, k. 59-63;

Pismem z dnia 16 maja 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłacenia na swoją rzecz kwoty 1.219,43 złotych.

Dowód:

- pismo z dnia 16.05.2013 r., k. 46-47;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione częściowo.

Powództwo zostało oparte na dyspozycji wynikającej z art. 471 k.c. oraz art. 483 § 1 k.c. Zgodnie pierwszym z nich dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z drugim można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził spełnienia przez pozwanego zobowiązania wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w związku z przelewem tej wierzytelności na jego rzecz, a także kary umownej z tytułu rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu, na jaki została zawarta. W takiej sytuacji winien był wykazać, że doszło do zawarcia takiej umowy oraz wysokości należności pozwanego, które z niej wynikają, jak również rozwiązania umowy przed upływem terminu oraz wysokości kary umownej z tego tytułu.

W ocenie sądu bezsporne było zawarcie między (...) Sp. z o.o. w W. z pozwanym umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Nadto okoliczność ta wynika z przedstawionych przez powoda umów dla trzech numerów końcowych pozwanego.

Wysokość jego zobowiązania z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych wynika z warunków ofert promocyjnych, jak również zostały przywołane z fakturach VAT nr (...) w wysokości odpowiednio 220,41 złotych, 189,65 złotych i 193,49 złotych, a zatem łącznie 590,41 złotych. Żądanie objęte pozwem dotyczyło także skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spełnianiu poszczególnych świadczeń. Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c.

jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Roszczenie to powstaje z chwilą popadnięcia dłużnika w opóźnienie w spełnieniu świadczenia i jest niezależne od przyczyn opóźnienia oraz powstania szkody po stronie wierzyciela. Zważywszy na to, że świadczenie wynikające z faktury nr (...) w wysokości 207,27 złotych winno zostać spełnione do 8 marca 2011 roku, przeto do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa skapitalizowana wartość odsetek ustawowych za opóźnienie wyniosła 76,92 złotych. Świadczenie wynikające z faktury nr (...) w wysokości 189,65 złotych winno być spełnione do 5 kwietnia 2011 roku, a zatem do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa skapitalizowana wartość odsetek za opóźnienie wyniosła 68,49 złotych. Świadczenie wynikające z faktury nr (...) w wysokości 193,49 złotych winno zostać spełnione do 6 maja 2011 roku, przeto wartość skapitalizowanych odsetek za opóźnienie za okres poprzedzający wniesienie pozwu wyniosła 67,74 złotych. W takim stanie rzeczy łączna wartość odsetek za opóźnienie wyniosła 213,51 złotych a wraz z zobowiązaniem głównym wartość roszczenia wyniosła 803,56 złotych.

W toku procesu powód dochodził także roszczenia wynikającego z przedterminowego rozwiązania umowy. Zgodnie z treścią § 16 ust. 13 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku umowy zawartej na czas określony, której zawarcie wiązało się z przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który umowa została zawarta w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej abonentowi. Z przedstawionej przez powoda noty obciążeniowej wynikało, że związana była ona z przedterminowym rozwiązaniem umowy dla numeru końcowego (...). Z umowy z dnia 27 czerwca 2010 roku wynika, że została ona zawarta na okres 24 miesięcy i w związku z zawarciem umowy została pozwanemu przyznana ulga w wysokości 2.338 złotych. Powód nie wykazał jednak, by doszło do rozwiązania umowy, jak również daty ani przyczyn tego zdarzenia. W takim stanie rzeczy nie wykazał, by zaistniały podstawy do ustalenia istnienia roszczenia z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy. W procesie powód zawnioskował o zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do udzielenia informacji na temat stanu zadłużenia pozwanego na dzień zawarcia cesji. Sąd uznał taki wniosek za niedopuszczalny. Zważyć należy, że zgodnie z treścią art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014, poz. 243 ze zm.) tajemnica telekomunikacyjna obejmuje m.in. dane dotyczące użytkownika. Zgodnie z treścią art. 159 ust. 2 tej ustawy zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu. Wprawdzie ustawodawca przewidział odstępstwa od tej zasady, lecz nie dotyczą one sądu w rozpoznawanej sprawie. Nadto zwrócić należy uwagę na to, że informacja taka stanowiłaby dokument prywatny, którego moc dowodowa – zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. – ogranicza się do stwierdzenia, że osoba, która dokument taki podpisała złożyła określone oświadczenie, chociaż nie oznacza to, że było ono zgodne z prawdą. Zwrócić też należy uwagę na to, że informacja taka stanowiłaby pogląd wierzyciela pierwotnego na wysokość roszczenia. Czynienie ustaleń wyłącznie na takiej podstawie byłoby niedopuszczalne.

W toku procesu pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Oznacza to, że roszczenie powoda z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych przedawnia się z upływem 3 lat od dnia wymagalności. Niemniej jednak należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Oznacza to, że wniesienie pozwu do sądu przerywa bieg terminu przedawnienia. Powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione 31 października 2006 roku a dotyczyło roszczeń wymagalnych w okresie od czerwca do października 2005 roku, a zatem wniesienie powództwa dotyczyło roszczeń nieprzedawnionych. Zgodnie z treścią art. 124 § 2 k.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na

nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Oznacza to, że termin przedawnienia nie biegnie na nowo od chwili złożenia pozwu, lecz od chwili zakończenia postępowania w sprawie. W niniejszym procesie nie doszło do tego na skutek wydania nakazu zapłaty, który stracił moc w wyniku jego zaskarżenia, lecz dopiero nastąpi po uprawomocnieniu się wyroku rozstrzygającego spór między stronami. Innymi słowy w chwili zamknięcia rozprawy roszczenie powoda nie uległo jeszcze przedawnieniu wobec wstrzymania biegu terminu przedawnienia przez cały czas trwania procesu.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przywołanych w uzasadnieniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd uznał powództwo za uzasadnione w części, wobec czego orzekł jak w pkt I sentencji.

Zważywszy na to, że żądanie przekraczało roszczenie wykazane, w pozostałym zakresie należało je oddalić, o czym orzeczono jak w pkt II sentencji.

O kosztach procesu sąd orzekł odpowiednio do treści art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. Powód żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 1.304,74 złotych, zaś żądanie to było uzasadnione co do kwoty 803,56 złotych, a zatem wygrał proces w 62%. Na poniesione przez niego koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 30 złotych, zastępstwo procesowe w wysokości 180 złotych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych, a zatem łącznie 227 złotych. Zważywszy na wysokość wygranej powód mógł skutecznie żądać od pozwanego 62% tej kwoty. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III sentencji.